
Prof. dr hab. Walery Pisarek

(31 V 1931 – 5 XI 2017)

Wiadomość o nagłej śmierci Profesora Walerego Pisarka lotem błyskawicy obiegła kraj w niedzielny wieczór 5 listopada 2017 roku, wprawiając w żal nie tylko członków i władze Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego, nie tylko redakcję „Języka Polskiego”, nie tylko nasze językoznawcze środowisko polonistyczne i środowiska naukowe oraz kulturalne, ale i liczne kręgi tzw. zwykłych użytkowników polszczyzny, którzy wielokrotnie mieli okazję spotkać się z Profesorem czy bezpośrednio, czy za pośrednictwem mediów (wszak porad językowych udzielał w telewizji już w połowie lat 70. XX wieku), czy przez lekturę jego rozpraw, artykułów, podręczników i książek popularnonaukowych.

Okoliczności Jego zgonu nabierają znaczenia symbolicznego. Odszedł, jak wiadomo, krótko przed rozpoczęciem gali „Ambasador Polszczyzny”, podczas której miał wygłosić laudację jednego z laureatów tej nagrody, pisarza Jacka Bocheńskiego. W ten oto sposób dopełniła się najważniejsza misja życiowa Profesora Walerego Pisarka: służba sprawom polszczyzny – w każdym miejscu i w każdej roli, w jakich Go los stawiał. W działaniu zawsze chodziło Mu o doskonałość i wysoki status ojczystego języka. O to, abyśmy się komunikowali między sobą skutecznie i nie popełniając błędów, w sposób etyczny, zachowując szacunek dla siebie nawzajem, mówiąc jasno, prosto i zrozumiale. Aby język polski używany w Polsce był piękny i aby jego status w państwie i w świecie był odpowiednio wysoki. Temu ostatniemu celowi służyła zwłaszcza Jego aktywność po przełomie 1989 roku, kiedy doprowadził do powołania Rady Języka Polskiego przy Prezydium PAN, do uchwalenia Ustawy o języku polskim, kiedy stał się prawdziwym ambasadorem polszczyzny, reprezentując Polskę w międzynarodowej organizacji EFNIL, zrzeszającej narodowe instytucje na rzecz języka. Sprzeciwiał się wypieraniu polszczyzny z użycia w różnych dziedzinach komunikacji społecznej, zwłaszcza specjalistycznej. Dążył, niestety bezskutecznie, do nadania jej statusu oficjalnego języka w Unii Europejskiej. Swoim autorytetem wspierał krajowe instytucje działające na rzecz języka i promował osiągnięcia naszego językoznawstwa w Europie i w świecie.

W Jego osobie żegnamy niewątpliwie jednego z najwybitniejszych członków naszego Towarzystwa, który z nas wszystkich może w najdoskonalszy sposób urzeczywistniał jego statutowy cel: „krzewić rozumną miłość języka polskiego, opartą na znajomości jego zasad, rozwoju i znaczenia oraz na rozumieniu zjawisk językowych w ogóle”. Profesor Walery Pisarek, człowiek olbrzymiej wiedzy i wielu talentów, zostawił trwały ślad w historii naszej organizacji i czasopisma „Język Polski”, w dziejach polskiego językoznawstwa i medioznawstwa, w pamięci tych, którzy wysoko stawiają dobro naszego języka ojczystego, dobro Polski.

Cześć Jego pamięci!

Zarząd Główny Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego
Komitet redakcyjny „Języka Polskiego”